

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010707
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010707.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 12.11.2013 prejednal odvolanie obžalovaného S. B. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 15.04.2013, sp. zn. 3T 179/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. B., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný S. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), 2 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným Z. J., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 105,80 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava škodu vo výške 546,08 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, a to proti výrokom o vine, treste a konaniu predchádzajúcemu vyhlásenému rozsudku. V súvislosti s výrokom o treste v podstate argumentoval tým, že v čase spáchania skutku obžalovaný bol vo veku blízkom veku mladistvých, bol v silnom citovom rozrušení, pred spáchaním činu viedol riadny život a od začiatku trestného stíhania k svojmu konaniu zaujal úprimný a pokorný postoj, k činu sa priznal, oľutoval a s poškodeným uzavrel dohodu o uznaní dlhu. Ďalej napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti a nakoniec zdôraznil, že bude študentom Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. V súvislosti s odôvodnením napadnutého rozsudku namietal, že okresný súd náležite a relevantne nezdôvodnil prečo nepristúpil k uplatneniu alternatívnych foriem skončenia trestného konania a z akých dôvodov uložil obžalovanému trest. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 220 Tr. por. a nasl. a ustanovenie § 216 Tr. por. a nasl. Poukázal aj na rozpor medzi obsahom rozsudku vyhláseného na hlavnom pojednávaní a vo vyhotovení rozsudku, keď vo vyhlásenom rozsudku je uvedené v rámci § 36 písmeno m) Tr. zák. a vo vyhotovení rozsudku je uvedené písmeno n). V kontexte s uvedenými zisteniami poukázal na právo obžalovaného na riadny, regulárny, zákonný a spravodlivý proces, ktorý zahŕňa i právo na riadne a náležité zdôvodnenie súdneho rozhodnutia.

V závere opäť poukázal na obsah ustanovenia § 216 ods. 1 Tr. por. a § 282 ods. 1 Tr. por. s návrhom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. sám vo veci rozhodol zastavením trestného stíhania so schválením zmiernu, prípadne podmiennečným zastavením trestného stíhania.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že skutkové ako i právne závery okresného súdu sú správne a tiež uložený trest nie je neprimeraný.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní po tom, čo obžalovaný odpovedal kladne na všetky otázky položené mu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. prijal toto vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 6 Tr. por., správne potom v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, potom krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného, ktoré smerovali voči zistenému skutkovému stavu a tým aj k právnej kvalifikácii jeho konania, pretože výrok o vine a právnej kvalifikácii je už právoplatný, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie, ktoré bolo súdom prijaté.

Nezákonný postup pri prijatí tohoto vyhlásenia obžalovaného okresným súdom odvolací súd nezistil, keďže nemal žiadne dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania v prípravnom konaní. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý sa dopustil kritického dňa násilného konania spôsobom, ako to bolo ustálené prvostupňovým súdom.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu a najmä spôsob spáchania činov, aj krajský súd zistil, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na postup podľa § 216 ods. 1 Tr. por. a § 220 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 216 ods. 1 Tr. por., v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmiennečne zastaviť trestné stíhanie ak: a) vyhlási, že skutok spáchal, za ktorý je stíhaný a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne; b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenie na jej náhradu; c) vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 220 ods. 1 Tr. por., v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmieru a zastaviť trestné stíhanie ak obvinený: a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito; b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom; c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú konkrétnemu adresátovi na všeobecne prospešné účely a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Postupu podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení aj podľa názoru odvolacieho súdu bránil predovšetkým spôsob, akým čin obžalovaný vykonal, keď opakovane kopol ležiacich poškodených do oblasti brady, rebier, resp. brucha, t.j. do miest, ktoré sú veľmi citlivé na spôsobenie zranenia. Spôsob spáchania činu a intenzita útoku, sú pritom jedným zo zásadných a významných atribútov pri posudzovaní závažnosti spáchaného činu násilného charakteru.

I keď okresný súd vo svojom rozhodnutí neuviedol, z akých dôvodov nepostupoval vo veci spôsobom ako to navrhovala obhajoba, stručne, ale jasne však odôvodnil, na základe akých okolností dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa uvedeného ustanovenia, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a

neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pokiaľ ide o uložený trest, okresný súd tiež postupoval v tomto smere v súlade so zákonom, keď obžalovanému v rámci trestnej sadzby - 2 až 5 rokov, uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Obžalovanému totiž poľahčoval súbor poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. d), j), k), l), n) Tr. zák. Krajský súd však, na rozdiel od okresného súdu, nezistil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný skutok spáchal v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení. Obžalovaný v posudzovanom prípade reagoval absolútne neadekvátne na konanie poškodených, ktoré nebolo ani objektívne preukázané, t.j. hodenie snehovej gule do okna.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že predseda senátu opravil zrejmu nesprávnosť v podobe použitia písmena m) § 36 Tr. zák., keď bolo objektívne zistené, že obžalovaný sám neoznámil trestný čin príslušným orgánom, ale napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti - § 36 písm. n) Tr. zák.

Z týchto dôvodov potom krajský súd považoval aj uložený trest za zákonný, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, keď aj výrok o náhrade škody zodpovedá stavu veci a zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.